

afhængig af Prisen i Udlandet, fører det efter min Opfattelse til, at det bliver Skyldnerne, der komme til at betale ogsaa denne Skat foruden de andre Skatter, de have. Men dette var jo ikke Meningen.

Ole Hansen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre. Jeg har med Villie holdt mig tilbage, fordi jeg nødvendig vilde gribe forstyrrende ind i Højrepartiets Ledelse i Dag, eller hvad jeg skal kalde det. Jeg har faaet den Opfattelse, at alle Medlemmer af Højrepartiet skulde have Ordet, og saa mente jeg, at det var bedst, at vi fra den Side, hvortil jeg hører, holdt os tilbage, medens det gik for sig. Men da det nu lader til, at det er forbi med, at Medlemmer af dette Parti tage Ordet ved denne Sags Behandling, kunde jeg ønske at gøre et Par Bemærkninger, navnlig i Anledning af de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen). Det ærede Medlem fremkom i Dag med de samme Anker og de samme Angreb mod de foreliggende Forslag som ved første Behandling, og navnlig beklagede han sig meget stærkt over det betydelige Arbejde, som disse Love ville medføre for Kommunalbestyrelserne. Det, at disse Love ville medføre et betydeligt Arbejde for Kommunalbestyrelserne, er jo ingen Hemmelighed, i alt Fald for nogen her i Tinget, og jeg antager neppe heller, at det er nogen Hemmelighed for en eneste af Kommunalbestyrelserne rundt omkring i Landet; de have ganske sikkert været paa det rene med det, lige siden vi begyndte paa at forhandle disse Lovforslag for 4 Aar siden. At de ville medføre et betydeligt Arbejde, er jo klart; men jeg har nu den Opfattelse, at de Ulemper, der kunne være forbundne dermed, nærmest ville indskrænke sig til det første og muligvis det andet Aar. Naar først Rammerne ere komne lidt i Orden og Maskineriet er kommet i Gang, tror jeg, det vil gaa betydeligt lettere, end maaske mange ere tilbøjelige til at tro. Men for øvrigt har jeg ogsaa den Tro, at hvis det skulde være nødvendigt som Følge af dette Ekstraarbejde, at Kommunalbestyrelserne fik lidt Ekstrahjælp i de første Aar i alt Fald, vilde der neppe findes et eneste Amtsråd i Landet, der vilde nægte dem det. For øvrigt vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem, at hvis Kommunalbestyrelserne havde været saa bange for dette Ekstraarbejde, havde de nok i Aarenes Løb ladet høre lidt fra sig, og selv om ikke de enkelte Sogneraad havde villet

tage Ordet, have vi jo dog adskillige Sogneraads- eller Kommunalforeninger her i Landet, saa det skulde være mærkeligt, om de ikke havde ladet høre fra sig og gjort Indsigelse mod disse Bestemmelser, hvis de virkelig vare saa bange for disse Love. Nu kom det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham, med en Slags Undskyldning for, at han først nu var kommet med disse Indvendinger mod Forslagene. Han havde bleven ved at holde sig tilbage, sagde han, i det Haab og den Tro, at vi ogsaa skulde have faaet gennemført en Toldlov. Ja, jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem finder Anledning til at komme med en Slags Undskyldning for den Stilling; han nu indtager. Den er nemlig absolut i Strid med den Stilling, det ærede Medlem indtog for fire Aar siden, da vi første Gang behandlede disse Skatte-love. Da havde det ærede Medlem jo ogsaa Ordet, og han udtalte sig meget varmt om Formue- og Indkomstskatten, de samme Skatter, eller hvorledes jeg nu skal udtrykke det, som det ærede Medlem nu er en *absolut* Modstander af. (N. Andersen: Det er en Fejltagelse). Nej, det er ingen Fejltagelse. Rigsdagstidenden har jeg heldigvis liggende lige for Haanden, og jeg skal kun oplæse nogle faa Linier, som vistnok ville bevise, hvorledes det ærede Medlem saa paa Sagen den Gang. Ifølge Folketingstidenden for 1896—97, Sp. 3593 udtalte det ærede Medlem da følgende: „Maaden, hvorpaa den høje Regering foreslaar en ny Skat gennemført, har jeg ingen Indvending at gøre imod, i alt Fald ingen væsentlig.“ Det ærede Medlem sagde altsaa den Gang, efter at han i øvrigt havde anbefalet Forslagene, dog efter at have gjort nogle Indvendinger — det ærede Medlem har jo i Reglen Indvendinger at gøre mod de Forslag, der ere til Forhandling — at Maaden, hvorpaa denne Skat foresloges ordnet, havde han ingen væsentlig Indvending at gøre imod. Men Maaden er den samme nu som den Gang; der er ingen som helst Forandring sket i Maaden, og jeg tror derfor nok, at jeg er berettiget til at sige, at det ærede Medlem har gjort en Vending, hvad denne Sag angaar. Det har han selvfølgelig Lov til, men det forekommer mig da, at det er mindre berettiget, at han saa kommer og vil angribe os andre, der mene, at der er Grund til at arbejde videre paa det Grundlag, vi begyndte at arbejde paa for 4 Aar siden. Det ærede Medlem mente, at Kommunalbestyrelserne vilde føle sig meget besværede af Arbejdet, og at hvis de havde